

Det Nye Testamente om nadveren og den nye pagt

Idet apostlen Paulus forkyndte det kristne budskab blandt ikke-jøder (heraf tilnavnet "Hedninge-apostelen") på sine rejser, grundlagde han flere kristne menigheder i bl.a. Syrien, Anatolien, Makedonien og Grækenland. Til disse menigheder skrev Paulus flere breve på græsk, hvori han vejledte dem både i trosspørgsmål, gudsdyrkelse, etik og menighedspleje. Paulus' breve indeholder således vigtige informationer angående de tidligste kristne, deres troslære, deres ritualer, deres menigheder og disses interne forhold. Det Nye Testamente indeholder tretten breve, der er blevet tilskrevet Paulus. Dog er det kun de syv af disse, der med sikkerhed kan regnes for autentiske Paulus-breve. De autentiske Paulus-breve (skrevet i perioden ca. 51-58) udgør de ældste skrifter i Det Nye Testamente.

De nytestamentlige evangelier er forfattet i perioden ca. 70 - ca. 95 e.Kr. og afspejler de tidligste menigheders tro, lære og praksis. Det nye Testamente blev samlet omkring år 200 og gjort til kanon omkring år 400.

[I sit første brev til menigheden i Korinth formaner Paulus medlemmerne til at nyde nadveren på en sømmelig måde:]

[Paulus, Første brev til korintherne, kapitel 11:] [...] 17. Når jeg giver jer følgende formaning, har jeg ingen ros til jer. Jeres sammenkomster er nemlig ikke til gavn, men til skade. 18. For det første hører jeg, at der er splittelser blandt jer, når I kommer sammen i menigheden, og jeg tror, der er noget om det. 19. Der må jo også være partier hos jer, så man kan se, hvem af jer der er til at stole på! 20. Når I kommer sammen, er det ikke Herrens måltid, I holder, 21. for enhver tager straks for sig af sin egen mad, og én sulter, mens en anden drikker sig beruset. 22. Kan I da ikke spise og drikke hjemme? Eller ringeagter I Guds menighed og bringer skam over dem, der ingenting har? Hvad skal jeg sige til jer? Skal jeg rose jer? Nej, for dette får I ingen ros.

23. For jeg har modtaget fra Herren og også overleveret til jer, at Herren Jesus i den nat, da han blev forrådt, tog et brød, 24. takkede, brød det og sagde: "Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!" 25. Ligeså tog han også bægeret efter måltidet og sagde: "Dette bæger er den nye pagt ved mit blod; gør dette, hver gang I drikker det, til ihukommelse af mig!" 26. For hver gang I spiser dette brød og drikker bægeret, forkynnder I Herrens død, indtil han kommer.

27. Den, der spiser Herrens brød eller drikker hans bæger på en uværdig måde, forsynder sig derfor imod Herrens legeme og blod. 28. Enhver skal prøve sig selv, og så spise af brødet og drikke af bægeret. 29. For den, der spiser og drikker uden at agte på legemet, spiser og drikker sig en dom til. 30. Derfor er der mange syge og svage hos jer, og ikke så få sover hen. 31. Hvis vi agtede på os selv, ville vi ikke blive dømt. 32. Men når vi dømmes af Herren, opdrages vi, for at vi ikke skal blive fordømt sammen med verden.

33. Altså, mine brødre, når I kommer sammen for at spise, skal I vente på hinanden. 34. Hvis nogen er sulten, kan han spise hjemme, for at jeres sammenkomster ikke skal blive til dom over jer. Resten vil jeg ordne, så snart jeg kommer.

[Ifølge Markusevangeliet indstiftede Jesus nadveren i Påskeugen den sidste aften, han spiste sammen med sine disciple:]

5 *[Markusevangeliet, kapitel 14:]* 22. Mens de spiste, tog han et brød, velsignede og brød det, gav dem det og sagde: "Tag det; dette er mit legeme." 23. Og han tog et bæger, takkede og gav dem det, og de drak alle af det.¹ 24. Og han sagde til dem: "Dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange. 25. Sandelig siger jeg jer: Jeg skal aldrig mere drikke af vintræets frugt, før den dag jeg drikker den som ny vin i Guds rige." 26. Og da de havde sunget lovsangen,² gik de ud til Oliebjerget.³

10

[Matthæusevangeliet beretter om den samme begivenhed:]

15 *[Matthæusevangeliet, kapitel 26:]* 26. Mens de spiste, tog Jesus et brød, velsignede og brød det, gav sine disciple det og sagde: "Tag det og spis det; dette er mit legeme." 27. Og han tog et bæger, takkede, gav dem det og sagde: "Drik alle heraf; 28. dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange til syndernes forladelse. 29. Jeg siger jer: Fra nu af skal jeg ikke drikke af vintræets frugt, før den dag jeg drikker den som ny vin sammen med jer i min faders rige." 30. Og da de havde sunget lovsangen, gik de ud til Oliebjerget.

20

[Lukasevangeliet beretter om den samme begivenhed:]

25 *[Lukasevangeliet, kapitel 22:]* 14. Da timen var inde, satte han sig til bords sammen med apostlene, 15. og han sagde til dem: "Jeg har længtes meget efter at spise dette påskemåltid sammen med jer, før jeg skal lide, 16. for jeg siger jer: Jeg skal aldrig mere spise det, før det fuldendes i Guds rige."

30 17. Så tog han et bæger, takkede og sagde: "Tag det og del det imellem jer. 18. For jeg siger jer: Fra nu af skal jeg aldrig mere drikke af vintræets frugt, før Guds rige kommer." 19. Og han tog et brød, takkede og brød det, gav dem det og sagde: "Dette er mit legeme, som gives for jer. Gør dette til ihukommelse af mig!" 20. Ligeså tog han bægeret efter måltidet og sagde: "Dette bæger er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer."

35

Uddragene fra Bibelen er fra den autoriserede danske oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

¹ Taksigelse og velsignelse ved brydning af brød og udskænkning af vin er en parallel til det jødiske sabbat- og påskemåltid.

² *Lovsangen*: Salme 113-118, der indgik i den jødiske påskeaftens liturgi.

³ *Oliebjerget*: Højdedrag øst for Jerusalem.